

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13⁽¹⁾ fortolkes således, at den betydelige skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen også omfatter det tilfælde, hvor forbrugers ydelse under opfyldelse af en aftale med løbende eller periodisk ydelse er blevet urimeligt byrdefuld i forhold til tidspunktet for aftalens indgåelse som følge af markante ændringer i vekselkursen?
- 2) Indebærer kravet om, at et kontraktvilkår skal være affattet klart og forståeligt i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13, at det pågældende kontraktvilkår kun skal omfatte de grunde, der har ført til indførelsen af det pågældende vilkår i aftalen, og dets mekanisme, eller skal det også omfatte alle de mulige konsekvenser, i forhold til hvilke den pris, som forbrugeren betaler, kan variere, som eksempelvis valutarisikoen?
- 3) Skal udtrykket »ikke binder forbrugeren« i artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 fortolkes således, at den nationale ret i tilfælde af en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser, der er opstået som følge af vekselkursens udvikling, kan frigøre forbrugeren fuldt ud for forpligtelsen til at bære valutarisikoen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

Appel iværksat den 4. juli 2017 af JYSK sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 4. maj 2017 i sag T-403/15, JYSK sp. z o.o. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-402/17 P)

(2017/C 309/38)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: JYSK sp. z o.o. (ved advokat H. Sønderby Christensen)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstand

Rettens dom, hvorved JYSK's søgsmål blev afvist, idet selskabet ikke var umiddelbart og individuelt berørt af Kommissionens afgørelse C(2015) 3228 final af 11. maj 2015, ophæves, da den er i strid med princippet om en effektiv retsbeskyttelse.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at den indirekte adgang til Domstolen gennem en anmodning om en præjudiciel afgørelse fra de polske retsinstanser ikke yder den beskyttelse, der tilsigtes ved artikel 6, stk. 1, i den europæiske menneskerettighedskonvention.

Appellanten har fortsat gjort gældende, at selskabet er umiddelbart og individuelt berørt af den ovennævnte kommissionsafgørelse.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 10. juli 2017 — UAB »Roche Lietuva« mod VŠĮ Kauno Dainavos poliklinika

(Sag C-413/17)

(2017/C 309/39)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas